

Divinitate præsentem, totumque Transubstantiationis negotium ea facilitate transactum, ut non rationi tantum, sed & Ecclesiæ tum veteris, tum recentis authoritati congruere longè aptius quam quæ vulgò dicuntur, videaris. Quare supposititias aliorum definitiones cur sigillatim impugnem causam nullam reperio, cum singularum authores se mutuis vulneribus jugulent, neque eorum ullus larvâ detractâ aliam profiteri novæ in Philosophia definitionis originem, quam antiqui in Ecclesiâ mysterij defensionem audeat. Nisi quis corporis naturam in occulta quadam extensionis capacitate, non autem in extensione manifesta constituat, quod ceram licet raritate, aut densitate mutatam, ceram tamen eandem nominemus, eaque re naturam ab extensione diversam esse, quòd extensione variatâ, eadem ipsa permaneat. Quasi verò tanta verborum copia suppeteret, ut res quæque quantumvis alteri persimilis singulare sibi nomen arroget. Ceram igitur eodem nomine designamus, atque eandem specie esse dicimus, quoad usque aliam sui speciem longe dissimilem sensibus offerat: re ipsa diversam nemo negaverit qui particulis admissis inflari, expulsi contrahi intellexerit, sed de his alias.

§. 4. Nunc quod æquissimum est lectorem postulo, ut Corporis extensioni tanquam claræ, & facili, vel addictæ, vel suspensa tantisper sententia faveat, neque novæ & periculosæ temeritatis, inaudita causa, ideoque iniquissima temeritate condemnet: tum ne notiones obscuras, quamdiu non obscuræ suppeditant, irrepere in animum patiatur, cum neminem videat subsidio vocare qualitates occultas, dum earum, quæ manifestæ censentur, auxilio tueri se posse arbitretur, deinde ut veris vera connecti, dum clara claris annectuntur, intelligat, aut si hoc minùs intellexerit quòd talibus legendis parum assueverit, saltem clara pro veris accipiat, donec cum ijs quæ certissimam veritatem habent apertè pugnare cognoverit, neque me sciendi claritate firmitati credendi insidias struere, sed firmamenta construere velle iudicet. Malo enim scientias omnes pessundare, quam vel unum Catholicæ Romanæ fidei labefactare Mysterium. Denique ut librum hunc vel ex hoc loco potius non lectum abiciat, vel eo quo scriptus est ordine totum perlegat. Partes enim à se mutuo aptæ pendent: Non ea re quod priora intelligi nequeant, aut fidem non faciant antea quam posteriorum notitiam adeptus fueris, quo vitio, licet in Scholasticorum, atque aliorum fere omnium scriptis (Mathematicos excipio) frequentissimo, turpius nihil, magisque præpositum in doctrina tradenda cogitari potest; sed quia præcedentia licet prius vel perspecta, vel probata fuerint, mirum in modum tamen illustrantur convolutione sequentium, atque utrisque ex connexionem, & proportionem mutua splendor accedit; nam vel hæc ipsa quæ de corpore mox subjungam, tametsi nativa quadam claritate, & deductione perspicua fidem faciant, longe tamen firmiore persuasionem tenentur, cum quæ ex illis sequuntur, perque illa sol-

Postulata
& Monita.

